

PhDr. David Čeněk
Katedra filmových studií FF UK

Posudek bakalářské práce

Alžběta Strachotová, *Být svědkem: Zlomové okamžiky našich dějin očima Pavla Kouteckého*, 66 str.

Obraz dějin ve filmu je bezpochyby téma zajímavé a důležité. Navíc Pavel Koutecký měl možnost zaznamenat důležité dějinné okamžiky československých a českých dějin devadesátých let a to formou časověné metody, která zde na rozdíl od Heleny Třeštíkové nemá sociologizující funkci.

Alžběta Strachotová se rozhodla rozčlenit svou práci do několika částí. Nejdříve stručně objasňuje výběr tématu, zabývá se tvorbou a osobností Pavla Kouteckého, následně vymezuje základní pojmy, kterými pro ni jsou pojem dokumentárního filmu a vztah historie a filmu. Pak se už věnuje filmovému obrazu společnosti ve vybraných filmech a dokumentární sérii *Po roce a Po letech*, které tvoří jeden celek.

Oceňuji poctivý badatelský přístup k souboru materiálu týkajícího se tvorby Pavla Kouteckého. Nejde tedy pouze o filmy, ale součástí práce jsou také informace získané v archivech Nadace Film a sociologie, a samozřejmě z dalších institucí. V této rovině je text uspokojivě deskriptivní. Filmová analýza formy a stylu všech filmů je provedena také důsledně a zodpovědně.

Za jediné úskalí celé práce považuji to, co autorka poněkud obchází v závěru, který nazvala *Charakteristiky dokumentů Pavla Kouteckého a přesah jeho projektů*. Právě zmíněný přesah jeho projektů a význam pro zpětné nahlížení našich dějin mi v celé práci nejvíce chybí. Lze souhlasit s tvrzeními, že režisér poměrně inovativně využívá střihu, zvuku a způsobu, jakým nechá protagonisty vypovídat, ale pak bych očekával hlubší reflexi o vztahu dějin a jejich filmové reprezentace, jak je poněkud povrchně načrtnuto v jedné z úvodních kapitol. Osobně mi sledování Kouteckého dokumentární série přišlo jako značně zdlouhavé a jsem přesvědčen, že jeho filmy mnohem zásadněji rezonovaly v kontextu doby vzniku. Dnes se přeci jen už ukazuje jejich poněkud neaktuální zpracování. Asi by pomohlo zúžení vzorku filmů a rozšíření výzkumu na dobovou recepci, možná výpovědi spolupracovníků a zjištění dalších detailů týkajících se motivace vzniku.

Celkově práci hodnotím jako naprosto dostačující. Alžběta Strachotová se pouze ve svých úvahách a analýzách zastavila těsně před cílem.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě s hodnocením velmi dobře.

Praha 19. června 2013.

PhDr. David Čeněk